

Hrnček
na požiadanie
varil a varil, takže bolo
dosť kaše aj pre susedov. Tí
už od rána postávali pod oknami.
A neprišli s prázdnyimi rukami:
jeden priniesol na výmenu za košík
zemiakov, druhý kus slaniny, sedlička
za misu buchiet, sedliak párik holúbät...
V chudobnej domácnosti sa usídlil blahobyť.
Povešť o slávnom hrnčeku sa šírila po okolí.
Lenže čo sa stalo, že do zapadnutej dedinky
odrazu prichádzali ľudia z celej krajiny?

Začalo sa to celkom nevinne. Dcéra odišla do mesta
a matku ráno pochytil hlad. „Hrnček, var!“ prikázala.
V izbe to hneď zavoňalo a žena odbehla do kuchyne
po tanier. Medzitým kaša pretiekla z hrnčeka na stôl a zo
stola na zem. Keď mama videla tú pohromu, od úľaku
zabudla, ako hrnček zastaviť. Už plával stôl, stoličky i koryto
s bielizňou. Kaša sa rútila otvorenými dvermi von, no hrnček
na stole varil a varil. Kaše už bol plný rínok, valila sa z kopca
do rybníka... Konečne sa dievčina vrátila a celá vystrašená
vykrikla: „Hrnček, dost!“

Čo s toľkou kašou? Kto vtedy do tej dediny prišiel, musel
sa cez ňu prehrýzť. To bolo národa! A Anička si mohla
spomedzi rúčich mládencov vyberať.

